

[Jens Thomsen.]

nødvendigt, om Regeringen fremsatte Forslag, der kunde aflaste Arbejdsløshedskasernes Udgifter i Stedet for at give dem Statslaan. Jeg vil benytte Lejligheden her til at opfordre Regeringen til at gøre en alvorlig Indsats, saaledes at Landet ikke vedblivende skal hærges baade af Arbejdsløshed og af Mangel paa Arbejdskraft. Vi har nylig været Vidne til, at man gennem Lovgivningen forhindrede Landbrugets Ungdom i at tage vellønnet Arbejde i Tørvemoserne, og det harmonerer ikke rigtig med, at man samtidig lader andre unge Mænd gaa til Kontrol og hæve Understøttelse i Stedet for at tage det Arbejde, der er derude.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbøl):

Jeg maa tilstaa, at jeg har lidt svært ved at følge Logikken i det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Fremstilling. Der gaar altsaa i en Landkommune en Bagersvend, som er arbejdsløs, og samtidig mangler der Arbejdskraft ved Landbruget. Jeg vil i første Omgang gerne spørge det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, om nogle af de paagældende Landbrugere er villige til at tage den paagældende i Arbejde, for hvis det er Tilfældet, og hvis man i Almindelighed i Landbruget er villig til at tage den Arbejdskraft, som er uddannet paa anden Maade og ikke særligt kendt med Landbrugsforhold, saa havde det jo ikke været nødvendigt at gennemføre en Lovgivning til Sikring af, at Landbruget kunde faa den Arbejdskraft, det havde Brug for. Landbrugets Krav i saa Henseende er et Eksempel paa, i hvilken Grad Teori og Praxis kommer i Modstrid med hinanden.

Nu staar det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen og siger, at der skal større Smidighed til. Ja, hvor er det, Smidigheden kræves? Skal den komme fra Landbrugets Side eller fra Arbejdernes Side? Landbruget har jo erklæret: vi kan ikke bruge anden Arbejdskraft end den, der er oplært i Landbruget, vi kan ikke betro vore kostbare Maskiner, vore Heste og i det hele taget vor Bedrift til Folk, som ikke kender til Arbejdet; der maa sikres os Arbejdskraft, som er kendt med Landbrugsarbejde, og saa maa Myndighederne paa anden Maade sørge for, at den fornødne Arbejdskraft kommer ud i Tørvemoserne og Brunkulslejerne o. s. v. Altsaa Smidighed paakalder jeg ogsaa fra Landbrugets Side, og hvis den paagældende Bager stadig væk gaar ledig og vedkommende Landbruger er villig til at tage ham, skal vi prøve paa at faa Bageren anbragt dér, men jeg antager, at man

fra Landbrugets Side betakker sig for at lade ham gaa ud paa Jorden med Hestene og betjene den paagældende Landbrugers Maskiner.

Dernæst vil jeg i øvrigt paa den givne Foranledning sige, at der er sikkert aldrig fra Administrationens Side gjort større Anstrengelser — og jeg vil tilføje: med Held —, end Tilfældet er nu, for at tjene et bestemt Erhverv, nemlig Landbruget, og ogsaa for at betjene de Brændselskilder, som skal udnyttes i Øjeblikket. Jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, at der i Dag i et københavnsk Dagblad er en Meddelelse om, at der mangler Folk til Brunkulsbrydningen og Tørveskæringen i Jylland, og til Trods for, at det i et saadant Tilfælde maa være Amtskontorenes Opgave i første Omgang at træde til og de ogsaa har faaet Instrukser i saa Henseende, rejser der i Aften en Mand fra Arbejdsministeriet til Aalborg for at undersøge Forholdene paa Stedet og bidrage til, at den nødvendige Arbejdskraft bliver stillet til Raadighed. Jeg gør opmærksom paa, at hvis den ikke skulde kunne findes paa Stedet, maa den anvises andre Steder fra. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at jeg har en Reserve i Behold i København.

Men det nytter ikke, at Landbrugerne indstiller sig paa alene at avertere, og naar de har averteret et Stykke Tid og ikke faaet Arbejdskraft saa at komme med et Hjertesuk i Bladene om, at Myndighederne og Administrationen ikke gør tilstrækkeligt for at komme Landbruget til Hjælp. Jeg vil gerne her erindre om, at jeg i mine Udtalelser i Radioen i Lørdags omtalte et Tilfælde, hvor en Landbruger havde givet til Kende, at han havde Brug for 2 Karle og en Fodermester, og da Ministeriet undersøgte Forholdet, viste det sig, at vedkommende til Arbejdsanvisningen havde opgivet, at han kun havde Brug for en yngre Arbejder senere. I øvrigt fik den paagældende Adgang til at blive stillet over for den ønskede Arbejdskraft. Der bliver altsaa gjort, hvad der kan gøres, og der mangler ingen Smidighed hverken i Henseende til selve Arbejdskraften eller i Henseende til at formidle den fra Administrationens Side. Men der mangler i høj Grad Smidighed fra Landbrugets Side og ogsaa i høj Grad fra Tørveproducenternes og fra anden Side; det er i høj Grad Særinteresser, der præger de paagældende Erhverv i Øjeblikket.

Jeg skal slutte med at sige til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at Bageren skal blive stillet til Raadighed for Landbruget, og saa haaber jeg, at hvis Landbruget ikke ønsker at benytte ham, vi da faar Medde-